

रसनानिह, [ह] पुं, (रसनया केद्वैति। लिङ् +
किप् ।) कुकुरः । इति हेमचन्द्रः ॥ रसनया
केहनकर्तरि, जि ॥

रसनेत्रिका, स्त्री, (रसो नेत्रमिव तदवस्था इति ।
रसनेत्र + ठन् ।) मनःशिला । इति हेमचन्द्रः ॥

(मनःशिलाशब्देऽस्या गुणादयो ज्ञेयाः ॥)

रसपाकजः, पुं, (रसपाकात् जायते इति ।
जन् + ङः ।) गुडः । इति राजनिर्घण्टः ॥

रसफलः, पुं, (रसो जलं फले यस्य रसयुक्तं फल-
मस्येति वा । शाकपाथिववत् मध्यपदलोपी
समासः ।) नारिकेलवृक्षः । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ (नारिकेलशब्देऽस्य विशेषो विज्ञेयः ॥)

रसमर्द, स्त्री, (रसात् रसे वा भवतीति ।)
भू + अच् ।) रक्तम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

रसमञ्जरी, स्त्री, (रसानां मञ्जरीव ।) नायक-
नायिकाभेदकग्रन्थविशेषः । यथा,—
“विहङ्गनमनोहररसयासङ्गहेतवे ।
एषा प्रकाशते श्रीमद्भासुना रसमञ्जरी ॥”

इति तस्य द्वितीयः श्लोकः ॥

रसमयः, जि, रसस्वरूपः । रसालकः रसशब्दात्
मयट्प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (यथा, भागवते । ३ ।
५ । ३४ ।

“आधत्ताम्नो रसमयं कालमायांशयोगतः ॥”

रसमर्दनं, स्त्री, (रसस्य पारदधातोर्मर्दनम् ।)
पारदपेषणम् । यथा,—

“इष्टिकापूर्णचूर्णाभ्यामादौ मर्दो रसस्ततः ।
दधा गुडेन सिन्धुराजिकायहधूमकेः ॥”
अथवा ।

“कुमारिकाचित्रकरत्तसर्वपैः
कृतेः कथायेदं हतीविमिश्रितैः ।
फलनिकेयापि विमर्दिता रसो
दिनत्रयं सर्वमलैर्विमुच्यते ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

रसमारब्धं, स्त्री, (रसस्य पारदस्य मारब्धम् ।)
पारदस्य मारब्धम् । यथा,—

“धूमसारं रसं तोरिं गन्धकं नवसारम् ।
यामेकं मर्दयेदन्नेभागं कृत्वा समं समम् ॥
काचकूप्यां विनिःश्लिष्य ताच्च नन्दवस्त्रसुमया ।
विलिप्य परितो वस्त्रे सुत्रां दत्त्वा विशेषयेत् ॥
अधःसंस्क्रिपितरौमध्मे कूपीं निवेशयेत् ।
पिठरौवायुकापूरैर्भुत्वा वा कूपिकागलम् ॥
निवेश्य युक्तां तदधो वस्त्रं कुम्भाच्छनैः शनैः ।
तस्मादधधिकं किञ्चित् पावकं ज्वालयेत् क्रमात् ॥
एवं द्वादशभिर्यामैर्ज्वरते रस उत्तमः ।
स्फोटयेत् सुखांशितं तत्सर्वं गन्धकं तजेत् ॥
अधःस्थान् नतं कृतं यज्ञीयात् तस्य मात्रया ।
यथोपितायुपानेन सर्वकल्मेसु योजयेत् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

रसमर्द्धनं, स्त्री, (रसस्य पारदस्य मर्द्धनम् ।)
पारदस्य मर्द्धनकरणम् । यथा,—

“त्रुण्यं त्रिफलावन्ध्याकन्दैः सुदृढयान्त्रितैः ।
चित्रकोष्ठांनिशाधारकन्याकनकनद्वैः ॥

कृतं कृतेन युक्तेषु वारान् सप्ताभिन्धुर्द्धयेत् ।
इत्थं संमर्द्धितैः कृतस्यनेतु सप्तापिकचुकान् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

(तथास्य विवृतिः ।

“गन्धकेन रसं प्राञ्चः सुदृढं मर्दयेद्विषक् ।
कञ्जलाभो यदा कृतो विहाय घनचापलम् ॥
दृश्यतेऽसौ तदा ज्ञेयो मर्द्धितो रसकोविदेः ।
असौ रोगचयं हन्यादनुपानस्य योगतः ॥”
इति मर्द्धनम् ॥ ॥

इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे नारदमारब्धाधि-
कारे ॥)

रसरानं, पुं, (रसानां धातूनां राना इति ।
“रानाहःसखिभ्यश्च ॥” ५।१।६१ । इति टच् ।)
पारदः । रसाञ्जनम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

रसवेहः, पुं, (रसान् अपरान् धातून् केद्वैति ।
लिङ् + पचाद्यच् ।) पारदः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

रसवती, स्त्री, (रसो विविधखादरसो विद्यतेऽस्या-
मिति । रस + “रसादिभ्यश्च ॥” ५ । २ । ६५ ।
इति मत्पु । मस्य वत्वम् ।) महानसम् ।

इत्यमरः ॥ (यथा, सांख्यतत्त्वकौमुद्याम् । ५ ।
“यथा धूमादङ्गिलसामान्यविशेषः प्रत्येत्य अगु-
भीयते तस्य च वङ्गिलसामान्यविशेषस्य ख-
लचक्षो वङ्गिविशेषो दृष्टो रसवत्त्वम् ॥ ॥”)

रसविशिष्टे, जि । (यथा, आर्यासप्तशती । १८।८५ ।
“रसोऽपि रसवतीनां न कर्कशो वा चिरातु-
वन्वी वा ॥”)

रसशोधनं, स्त्री, (रसः शोध्यतेऽनेनेति । शुध् +
शिच् + क्युट् । रसं पारदं शोधयत्तनेनेति वा ।)
टक्त्वः । इति हेमचन्द्रः ॥ (रसस्य शोधनम् ।)
पारदशुद्धिः । यथा,—

“कुमारिकाचित्रकरत्तसर्वपैः
कृतेः कथायेदं हतीविमिश्रितैः ।
फलनिकेयापि विमर्दिता रसो
दिनत्रयं सर्वमलैर्विमुच्यते ॥

एवं कर्दपितः कृतः पण्डो भवति निश्चितम् ।
वज्रौषधीकथायेण स्नेहितः स वली भवेत् ॥
सर्पांश्चोषिषिकावन्ध्याभङ्गारेः स्नेहितो वली ।
ततः सपावकनद्वैः स्निग्धः स्वादितदौप्तिमान् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

(मतान्तरम् ।
“जयन्त्या वज्रमानस्य चार्द्रकस्य रसेन च ।
वायस्याश्वाशुपूज्यैर्वं मर्दनं रसशोधनम् ॥
एषां प्रत्येकशस्तावन्मर्दयेत् खरसेन च ।
यावच्च सुखतां याति सप्तवारं विचक्षणः ॥
उद्धृतोऽप्यारणावेन नृङ्गाश्चे चाजयेत् सुधीः ।
सर्वदोषविनिर्मुक्तः सप्तकाचुकवर्जितः ॥
जायते शुद्धकृतोऽयं युज्यते सर्वकल्मेसु ॥”
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे नारदमारब्धाधि-
कारे ॥)

रसविन्दूरं, स्त्री, (रसजातं सिन्दूरमिति ।)
औषधविशेषः । तस्य नामान्तरं सिन्दूररसः ।

यथा,—

“शुद्धकृतस्य यज्ञीयाद्विषग्नभागचतुष्टयम् ।
शुद्धगन्धस्य भागेकं तावत् क्षत्रिमगन्धकम् ॥
अथवा पारदस्याहं शुद्धगन्धकमेव हि ।
तयोः कञ्जलिकां कुम्भादिनमेकं विवर्जयेत् ॥
नृत्तिकां वाससा चार्द्रं कुट्टयेदतिथयतः ।
तथा वारत्रयं सन्धक् काचकूपीं प्रलेपयेत् ॥
नृत्तिकां शोषयित्वा तु कुम्भां कञ्जलिकां
क्षिपेत् ।

तां कूपीं वायुकायन्ते स्थापयित्वा रसं पथेत् ॥
अग्निं निरन्तरं दद्याद्वायवहिनचतुष्टयम् ।
यज्ञीयादूहसंज्ञकं सिन्दूरसङ्घं रसम् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

(मतान्तरम् ।

“एषक् समं समं कृत्वा पारदं गन्धकनद्या ।
नवसारं धूमसारं स्फटिकं याममाचकम् ॥
निन्दूरसेन संमर्दं काचकूप्यां निवेशयेत् ।
सुखे पाषाणखटिकां दत्त्वा सुत्रां प्रलेपयेत् ॥
सप्तभिन्नेतिकावन्ध्याः एषक्चंशोष्थ वेष्टयेत् ।
संस्क्रिन्नायां नृदस्याख्यां कूपिकां तां निवेशयेत् ।
पूरयेत् शिकतापूरैरागलं मतिमान् भिषक् ।
निवेश्य युक्तां दहन् मन्दं मध्यं खरं क्रमात् ॥
प्रज्वाल्या द्वादशं यामं खाङ्गशीतं समुदरेत् ।
स्फोटयित्वा तु सुक्तामनृद्धं जलं वलिं तजेत् ।
अधःस्थं रससिन्दूरं सर्वरोगेभ्यो योजयेत् ॥”

इति रससिन्दूरम् ॥

इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे नारदमारब्धाधि-
कारे ॥)

रसस्थानं, स्त्री, (रसः स्थानमाधार उत्तपत्ति-
स्थानं यस्य । रसस्य पारदस्य स्थानमित्येके ।)
हिङ्गुलम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥ शरीरस्य

रसस्थलम् । तस्य प्रमाणं रसशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

रसा, स्त्री, (माधुर्यादिरूपो विविधो रसोऽस्यस्या-
मिति । “अश्वत्थादिभ्योऽच् ॥” ५ । २ । १२७ ।
इति अच् । रसति शब्दायते इति वा । रस +
अच् । टाप् च ।) एषिवी । इत्यमरः ॥

रसना । (तत्पण्यायो यथा, भावप्रकाशे । १।१।
“राजा युक्तरसा रस्या सुवहा रसना रसा ।
एकापणीं च सुरसा सुगन्धा अयेसो तथा ॥”)

पाठा । (अस्याः पर्यायो यथा, भावप्रकाशे । १।१।
“पाठावन्ध्यावन्धकी च प्राचीना पापयैलिका ।
एकाशीला रसा प्रोक्ता पाठिका वरतिक्तिका ॥”

शङ्कती । (अस्याः पर्यायो यथा,—
“शङ्कती गजभक्ष्या च सुवहा सुरभी रसा ।
महेरसा कुन्दरकी वलकी च बहुसवा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
कर्कः । इति मेदिनी ॥ द्राक्षा । काकोली ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (रसातलम् । यथा,
भागवते । १० । ६ । १२ ।

“रसा दिशश्च प्रतिनेदिरे जनाः
पेतुः चित्तौ वञ्चनिपातशङ्कया ॥”

यथा च तमेव । ३ । १३ । १६ ।